

אדר תשפ"א

7

**שאלות
על
פודים**

בלבבי משכן אבנה

השיעורים של הרב זמינים ב"קול הלשון"

073.295.1245 | ישראל | 718.521.5231 USA

7 שאלות על פורים

בס"ד

א) מה העומק הדבר שאסתר לא חזרה אח"כ למרדכי, דנמצא שלא היה גאולה שלימה כיון שהצדקת נצרכת לחיות כל ימיה עם רשע.

ב) האם אחשוורוש נעשה אוהב ישראל לאחר מעשה דפורים או שחזר לשנאתו.

ג) מה הכוונה ב"בני בניו של המן למדו תורה בבני ברק", איך זכה אותו רשע של עמלק שיש טוב היוצאת ממנו, ובפרט קשה משום שעמלק הוא רע גמור וא"כ איך שייך שיש טוב שיוצא מרע גמור (האם משום כמו בפורים אנו באים לתפיסה שגם המן הוא טוב, דאין חילוק בין צדיקים לרשעים כיון שאנו חיים בעולם שכולו טוב, א"כ כמו"כ יש להבחין בפנימיות שגם עמלק הוא טוב ועל כן שייך שיצא טוב ממנו, וזהו העומק בבני בניו של המן?)

ד) האם כל אחרית הימים עכשיו הוא חזרה של אותו תהליך שהיה במעשה דפורים? דא"כ נמצא שכל ההצלה לנסיונות עכשיו הוא ג"כ ע"י תפילה ותענית וכמו שהיה אז, ובפרט תפילות של תנוקות, שבטל את הגזירה, וכמו שאמרו בחז"ל.

ה) איזה פירוש טוב על המגילה יש ללמוד, הן ע"פ נגלה, הן ע"פ נסתר.

ו) מהו עבודת האדם בשושן פורים (לאילו שאינם דרים במוקפות חומה מימות יהושע?)

פורים שמח להרב שליט"א

תשובה:

א. גאולת פורים, הכנה לגאולה שלמה, אולם לא גאולה שלמה. "כי אכתי עבדי אחשורוש אנן". ולכך מרדכי רצוי "לרוב" אחיו, ולא לכל אחיו, כמ"ש חז"ל, כי נתקרב למלכות "אחשורוש". וכן אסתר דוגמתו נשארה קרובה לאחשורוש. אולם חיבורה לאחשורוש כמ"ש בזה"ק (ח"ג, רעו, ע"א) מטרוניתא אתמר בה "ומלכותו בכל משלה", בתר דאתלבשא ביה אסתר, "שליטת אסתר על אחשורוש ואומתיה". והיינו חיבור של שליטה עליו. ובעומק, אסתר מלכות דאצילות, ואחשורוש, ז"א דקליפה דבריאה. והיא יורדת לבריאה, לראשית הבריאה, לכתר, וכמ"ש ברמ"ז על הזה"ק שם, וז"ל, ותלבש אסתר "מלכות", בסוד "אכתראל", לשון אל-כתר. ובמדרגה זו הכניסה שידה תחתיה, כמ"ש חז"ל. וזה דלא כבבלי דלקמן.

כי תחילה החיבור היה בסוד הקלקול, באונס, קרקע עולם, כמ"ש בריש כתובות. וכמ"ש במגיד מישרים (ויקהל) וז"ל, ובגין דחבו ישראל בהנך נשים נוכריות, אתיהיב רשותא למיסב ית אסתר. ועיין חמדת ימים (פורים, פרק ז) וז"ל, כשושנה בין החוחים, גימט' אחשורוש. שושנה, גימט' אסתר, וסופי תיבות המן. להראות שאסתר שהיא מלכות דאצילות היתה בין החוחים, בין הקליפות, שהוא אבא דזעיר דנגה שנקרא אחשורוש והמן.

ועיין קנאת ה' צבאות (ח"ב) וז"ל, אסתר, שהיא השכינה, נמסרת ביד ס"א, ואחשורוש חשב לשלוט עליה, אבל באמת שמרדכי היה משביע את השידה, ואחשורוש לא היה שולט עליה כלל. עכ"ל. ולפ"ז במדרגה עליונה שהיה ב"רצון", זה היה שידה. ונמצא שהיא עצמה לא נשארה עם אחשורוש. רק תחילה שהיה באונס, היה אסתר ולא שידה.

ב. עיין יערות דבש (ח"א, ד"ג) וז"ל, והנה זה אחשורוש שונא ואויב ישראל, ודימהו לתל וחריץ (מגילה, טז, ע"א), כבר נודע משנאתו שביטל בנין בית המקדש. ואמרו חכמים (שם) אסתר במאמרה איש צר ואויב הזה, כוונתה על אחשורוש, ו"כעת נהפך לבבו לאהוב", ונתן למרדכי ולישראל מעלה ורוממות. ולכאורה אהב את אסתר ולא את ישראל, רק מאהבת אסתר אהב את אוהביה ותו לא.

ג. עיין פחד יצחק (פורים, רשימות, ג). וקדושת לוי (כללות הניסים, א).
ובשם משמואל (תצוה, תר"פ) כתב וז"ל, בודאי אין הפירוש שהיו בני בניו
ממש, שהרי נשבע הקב"ה בכסאו שלא יקבל גרים ועמלק (ועיין בן יהודע,
גיטין, נז, ע"ב) אלא ודאי הפירוש שהיה בהמן ניצוצי קדושה רבים. ושורש
ניצוצות אלו, כתב בבית אהרן (ליקוטים) שהוא מכח סעודת אסתר. ובעומק
"למדו תורה", בתורה יש לו ניצוץ טוב, כי מילת עמלק בתורה היא קדושה.
ועיין רסיסי לילה (אות לח). ובעומק, באופן שקבלו גרים מעמלק כמ"ש, זהו
גופא גירות מכח ניצוצות אלו. ועיין עוד חבצלת השרון (שמות, יז, יז).

ד. אז היה שער "הנו"ן", עץ גבוה חמשים אמה, ועכשיו נו"ן דנו"ן.

ה. תלוי כל אחד לפי שורשו ומדרגתו.

ו. מלבד כפשוטו מקצת שמחה שכתבו הפוסקים, להתחבר לירושלים,
שהשתא היא מקופת חומה מימות יהושע בן נון, ולעת"ל תיעשה פרזות,
"פרזות תשב ירושלים", כמ"ש בהמוכר את הספינה. והיא נקודת החיבור
בין פרזים למוקפים. והסמוך "ונראה" לכרך נידון ככרך. ולכך כל ש"צופה"
במחשבתו ראייה רוחנית - מחובר לירושלים.

שיעורי מורנו הרב שליט"א מופיעים ב"קול הלשון"

ישראל 073.295.1245 | USA 718.521.5231

לברורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה"

ניתן לפנות לנייד 052.763.8588

או לדוא"ל info@bilvavi.net :

שאלות בכל תחומי החיים בכלל והכרת הנפש בפרט
יתקבלו בברכה במערכת השו"ת ויועברו למורנו הרב שליט"א

הכתובת לשליחת שאלות:

rav@bilvavi.net